

Ιμπρεσιονισμός

Ο ιμπρεσιονισμός γεννήθηκε και αναπτύχθηκε στη Γαλλία μεταξύ 1860 και 1900 και παραλλαγές του αναπτύχθηκαν σε πολλές δυτικές χώρες. Οι ιμπρεσιονιστές απέρριψαν την παράδοση του ακαδημαϊσμού για τον τρόπο αναπαράστασης του κόσμου. Τα έργα τους ανακαλούν στη μνήμη ισχυρές αλλά και λεπταισθητες εντυπώσεις φωτός, χρώματος και σκιάς.

Ο όρος χρησιμοποιήθηκε αρχικά από τους επικριτές του κινήματος για να περιγράψουν ένα έργο που οι ίδιοι θεωρούσαν «ατελείωτο» σύμφωνα με τα πρότυπα του ακαδημαϊσμού της εποχής. Πολύ γρήγορα ο όρος υιοθετήθηκε από τους ίδιους τους καλλιτέχνες. Η θεματολογία του ιμπρεσιονισμού είναι θεωρητικά μη ανατρεπτική. Ωστόσο ο ιμπρεσιονισμός ανέτρεψε πολλές ακαδημαϊκές συμβάσεις και δικαιολογημένα οι συντηρητικοί κριτικοί τον αντιμετώπισαν ως κίνδυνο για την καλλιτεχνική παράδοση. Οι ιμπρεσιονιστές δεν θέλησαν να αφηγηθούν μια ιστορία η να γίνουν διδακτικοί, προτιμούσαν να ασχοληθούν με τη διερεύνηση του τρόπου με τον οποίο το χρώμα αποτύπωνε της αισθητηριακές εντυπώσεις τους. Πάνω από όλα ήθελαν να βγάλουν στην επιφάνεια την αίσθηση του φωτός του χρώματος και της κίνησης. Αντί να αναμιγνύουν, άπλωναν το χρώμα στον καμβά με μεγάλες, χαλαρές πινελιές ώστε να πετύχουν αποχρώσεις και τόνους που ήθελαν. Επιπλέον χρησιμοποιούσαν πιο ανοιχτά κ λαμπερά χρώματα από ό,τι ακαδημαϊκοί ζωγράφοι.

Βασικοί όροι του ιμπρεσιονισμού : φυσική αίσθηση, εφέ με το φως, κίνηση, έντονα χρώματα

Σημαντικότεροι καλλιτέχνες : ΠΩΛ ΣΕΖΑΝ (1839-1906), ΉΝΤΓΚΑΡ ΝΤΕΓΚΑ (1834-1917), ΚΛΩΝΤ ΜΟΝΕ (1840-1926), ΠΙΕΡ ΩΓΚΥΣΤ ΡΕΝΟΥΑΡ (1841-1919), ΚΑΜΙΓ ΠΙΣΑΡΟ (1830-1903)

Εργασία : Σύμφωνα με τα παραπάνω να ζωγραφίσεις ότι βλέπεις ανοίγοντας το παράθυρο του δωματίου σου χρησιμοποιώντας μόνο τα τρία βασικά χρώματα (κόκκινο, κίτρινο, μπλε) στα φώτα και στις σκιές τα αντίστοιχα συμπληρωματικά (πράσινο, Μωβ, πορτοκαλί). Απέφυγε όσο είναι δυνατόν το λευκό και το μαύρο. Όπως σε κάθε εργασία στο πίσω μέρος γράφεις όνομα, ημερομηνία, τίτλο έργου και τυχόν παρατηρήσεις. Καλή επιτυχία!

«Ο καθεδρικός ναός της Ρουέν» Αρμονία σε γαλάζιο, Κλωντ Μονέ, (1893)

Ο Μονέ ζωγράφισε τον καθεδρικό ναό της Ρουέν 30 φορές σε μια προσπάθεια να συλλάβει τις ποικίλες αποχρώσεις του φωτός πάνω στη γοθτική πρόσοψη του.

